

SLOVENSKI GLEDALIŠKI INŠTITUT

K s

1031/2008

80

120080031,5

COBISS e

JEZIK IN SLOVSTVO

LETNIK LIII

5

ŠTEVIKA 5 SEP.-OKT. 2008

EMIL FILIPČIČ MED LUDIZMOM IN DRAMO ABSURDA*

Članek se osredotoča na dve zgodnji drami Emila Filipčiča: *Kegler 6* (upr. 1981) in *Ujetniki svobode* (upr. 1982). Raziskave v osemdesetih letih so Filipčičevo dramatiko uvrščale v kontekst ludistične literature, sodobna literarna teorija pa bolj kot izraz ludistična literatura uporablja pojem ludističnih elementov, ki jih v dramatiki obravnava kot eno izmed tehnik drame absurda. Na podlagi analize fragmentarnosti, dramskih oseb, jezika in komike Filipčičevih dram bomo poiskali elemente drame absurda in skušali ugotoviti, v čem je Filipčičeva dramatika podobna oziroma se razlikuje od uveljavljenih modelov drame absurda. Ob tem se izkaže, da se Filipčič vseskozi ukvarja z motivom parodiranja boga, ki ga avtor uporablja v vseh svojih dramah. Motiv prikaže s svojstveno tehniko, s katero na inovativen način prelamlja model o absolutnosti drame po Szondiju in s tem pravzaprav nadgradi tipičen model drame absurda.

1 Uvod

Ime Emila Filipčiča, rojenega leta 1951 v Beogradu, bralцем slovenske literature ni neznano. Poleg pisanja proze in snemanja odmevne improvizirane radijske igre *Butnskala* se je Filipčič primarno ukvarjal z dramatiko. Večina njegovih dram je bila uprizorjena zelo zgodaj po nastanku, kar je v slovenskem prostoru prej izjema kot pravilo. Osem njegovih dram je bilo postavljenih na gledališki oder: *Kegler 6* (upr. 1981), *Ujetniki svobode* (upr. 1982), *Altamira* (upr. 1984, po tej drami je bil posnet tudi TV-film), *Bolna nevesta* (upr. 1984), *Atlantida* (upr. 1988), *Božanska tragedija* (upr. 1989), *Psiha* (upr. 1993) in *Veselja dom*

* Pričujoči prispevek je nastal na podlagi diplomske naloge *Emil Filipčič in drama absurda* pod mentorstvom red. prof. dr. Lada Kralja.